

"נקודה טובה" – מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

(גיליון 24 - שנת תשפ"ב גיליון "ויקרא" - ט' אדר ב' תשפ"ב, 12 למרץ 2022)

לע"נ אמו"ר ר' יוסף - חיים ב"ר יעקב רוט ז"ל

ב"ה

"נקודה טובה" לפרשת "ויקרא" (שבת זכור) - בין הנהגה לענווה

מהו גודל ה"אות" (גופן או פונט) האהוב עליכם, בשעה שאתם קוראים, או כותבים!?

בין אם אתם "חסידי" **אריאל 16** או **10**, יש להניח שגודל האותיות בטקסט שלכם הינו בדרך כלל אחיד. והנה, בכתובת ספר התורה, הלכה היא בידינו שחלק מן האותיות הן קטנות (זעירות) וחלק מהן, גדולות (מדובר בכמות קטנה, של אותיות מסויימות).

כך הדבר גם במילה הפותחת את פרשתנו ואת חומש ויקרא כולו, כאשר המילה **"ויקרא"** נכתבת עם האות אלף זעירא (קטנה) בסופה.

וכל כך למה?!

לרוב האותיות הקטנות והגדולות, אין טעם וסיבה מפורשת, אבל כאן, נתנו חז"ל טעם לדבר:

כי משה רבנו עניו גדול היה ולא רצה לכתוב אלא **"וַיִּקְרָא"** לשון מקרה כאילו לא דיבר הקדוש ברוך הוא עמו אלא במקרה, כדרך שנאמר בבלעם. אולם הקב"ה התנגד ואמר לו לכתוב גם האות אלף. אולם משה רבנו מרוב ענווה, כתב אותה כאות קטנה... (בעל הטורים, על פי חז"ל).

לפנינו תופעה חריגה. מנהיג, נביא ובעל מופתים, אדם שהקב"ה מדבר איתו פנים אל פנים, בבחינת: **"פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמִרְאָהוּ וְלֹא בְחֵידָת וּתְמִינָת ה' יִבִּיט"** (במדבר יב, ח) ולמרות הכל, הוא בעל ענווה מופלג, שאיננו מחפש לעצמו כבוד, מעמד, שררה, פרסום ויחסי ציבור.

ומה קורה בעולם הגדול?! הכוח משחית ואנשי השררה מתאהבים בעצמם, בכוחם ובמעמדם ו"מרפדים" את חייהם וחיי המקורבים להם על חשבון הציבור. ולעיתים עד כדי שגעון גדלות (מגלומניה).

כך פגשנו את פרעה מלך מצרים שהכריז: **"לִי יֵאָרִי וְאֲנִי עֲשִׂיתִנִּי"** (יחזקאל כט, ג) - אני בראתי את עצמי ואחכ יצרתי את האור - מקור החיים והמים של כל מצרים... ובהמשך הדרך את נפוליאון בונפרטה, שמינה את עצמו לקיסר צרפת וייחס לעצמו תכונות אלוהיות וגם את היטלר ימ"ש, שרצה לכבוש את כל העולם. ובל נשכח את אחאב ("הרצחת וגם ירשת"...) בו עסקנו בגליון הקודם.

ומה עם הסגנים, עם מספרי 2 של הממלכה!?

השבוע יחול חג הפורים ובמגילת אסתר אנו פוגשים את המן הרשע. מספר 2 כוחני ודורסני, רודף שררה וכבוד שניסה לנהל את חצר המלך ולהשתלט על מוקדי הכוח של ה"חצר". את בנו שמשי "סידר" כסופר המלך (שליטה על הצווים הלכותיים ועל זרימת המידע מול המלך) ואת ושתי המלכה ניסה להדיח (ניצול משבר המשתה) ולהחליף אותה בביתו (על פי חז"ל).

"נקודה טובה" - מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

כאשר הוא רואה סיכוי של כבוד באופק, מיד הוא חושב: "למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני"?! ומבקש לעצמו כבוד מלכותי מן המעלה הראשונה:

...איש אשר המלך חפץ ביקרו: וביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן קתר מלכות בראשו. ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרפיבהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו (אסתר ו, ו-ט).

בהנגדה אליו, נביא את יוסף, שהיה משנה למלך מצרים, ופעל מתוך תחושה של שליחות ועשיה לטובת הממלכה. הוא לא חתר תחת פרעה ולא ניסה להשתלט על עמדות מפתח ב"חצר". הוא היה סגן אמיתי - מספר 2 טוב ונאמן, שסייע לפרעה לממש ולהגשים את מדיניות ה"צנע" והחיסכון שלו, לקראת שנות הרעב.

כך נהג גם מרדכי היהודי, כאשר התמנה להיות משנה למלך אחשוורוש. מתוך נאמנות ואחריות ולא מתוך כוחניות וחתרנות.

והדברים חוברים לדבריו של ג'ון קנדי נשיא ארה"ב: "אל תשאל מה המדינה יכולה לעשות בשבילך, שאל מה אתה יכול לעשות בשביל מדינתך". עבודת ולא שררה, שליחות ולא נהנתנות, שירות ולא כוחנות.

ואיפה זה פוגש אותנו?!

כוחם הגדול של אנשים בעלי אופי של "מספר 2", הוא בעבודת הצוות ובשיתוף פעולה. ביכולת להבליג, לוותר, ליצור "יחד" ולייצר סינרגיה (שלם הגדול מסך חלקיו). וכדי להצליח בכך, צריך כל אחד, להקטין ולמזער משהו מעצמו (כמו באות אלף...), כדי "לעשות מקום" לחברו.

נחתום בסיפורו של ירבעם בן נבט, שהיה המלך הראשון של ממלכת ישראל המפוצלת (ממלכת ישראל המאוחדת, התפצלה לשתי ממלכות - ליהודה ולישראל). וכדי לחזק את שלטונו ולהתנתק ממלכת יהודה, הוא יסד פולחן "חליפי" וזר, לעבודת ה' בבית המקדש שהיה בירושלים, בשטחה של ממלכת יהודה.

חז"ל מלמדים שהקב"ה פנה לירבעם ואמר לו: "חזור בך, ואני ואתה ובן ישי (דוד המלך) נטייל בגן עדן". רוצה לומר: שנה את דרכיך ומובטח לך מקום של כבוד בגן עדן, ממש לידי, יד ביד איתי, אומר לו הקב"ה.

ענה ירבעם: ומי בראש?! מי יהיה מספר 1?! ענה לו הקב"ה, דוד המלך! אם כך, אני לא רוצה... אני לא מוכן להיות מספר 2 ענה ירבעם (סנהדרין קב ע"א). כוחנות וסרבנות שעם ישראל שילם בגינה מחיר יקר וכבד.

אצל משה רבנו, הקב"ה דורש ממנו לנהוג בהתאם למעמדו ואילו הוא מסרב ומקטין את עצמו ואילו ירבעם נוהג ההיפך. הקב"ה דורש ממנו להקטין את עצמו והוא מסרב.

זו המשמעות העמוקה של האות אלף הזעירה והקטנה, שבראש הפרשה. לקח שהינו נכון ראוי ומתאים לכל אדם.

"נקודה טובה" – מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

במרכת שבת שלום ופורים שמח, משה רוט

לכניסה או להסרה מרשימת התפוצה (במייל ו/או בווטסאפ), ניתן לפנות למייל: rothmoshe@gmail.com

ארכיון "נקודה טובה": http://www.pirsuma.com/nekuda_tova

נא לשמור על קדושת הגליון ולהכניסו לגניזה לאחר השימוש.

יש לך הערה או הארה? אשמח לקבל למייל הנ"ל. **אהבת? הפץ בין חברים.**